

Boldogság, gyere haza!

Kántor Péter: Megtanulni élni

[Bedecs László](#) kritika, 2010, 53. évfolyam, 7. szám, 884. oldal

/Részlet/

Minden boldogtalan költő a maga módján boldogtalan, pontosabban: a maga módján beszél a vágyott boldogságról és a hozzá vezető, sokszor persze homályba vesző útról. Kántor Péter például azt írja *Mi kell a boldogsághoz* című, a kérdéssel farkasszemet néző versében: “két ember, / egy üveg bor, / egy kis sajt / só, kenyér, / egy szoba, / ablak és ajtó, / eső odakint, / hosszú szálú eső, / no meg persze cigaretta”. [...]

Ugyancsak fontos megjegyezni, hogy ez az egyeneműnek látszó, és kétségkívül szűkös költői világ mindig volt annyira rugalmas, hogy Csokonaitól Kosztolányiig és József Attiláig fogadjon be hatásokat, és hogy a kortárs költészet legjobbjaival is párbeszédet kezdeményezzen. Jellemző, hogy a kritika kötötte már Petri Györgyhöz, Várady Szabolcshoz, **Eörsi Istvánhoz**, Rakovszky Zsuzsához és Orbán Ottóhoz is, de volt, aki Kukorelly Endre vagy Parti Nagy Lajos költészetének egy-egy ismerős poétikai eljárását fedezte fel Kántor verseiben (Kálmán C. György). [...]

[Teljes cikk](#)